

saiwad, fui nad mõnest ajsast wähest teadust saada tahtsiwad pojat kodusoleku ajal.

Ta ütles, nagu ta linnas oli kuulnud: „Mis teie, talu-inimesed, wöite minu ajsast aru saada! Ega teie ei ole midagi öppinud!“

Seda pean aga ütlema, asj läks tal foelis wäga ilusaste korda. Klassist klassi töüs nüüdne Martin ühte puhku. Baroni proua kuulas liina tulles fooli-herrade käest järele, kuda Martin õpib. Need ei teadnud mund fui kiitust tema üle kõneleda. Selle pärast ei tömmänud ka proua oma aitajat kät mitte temast ära, waid laikis teda edasi öpidä.

Ei proua oli kuulnud, Martinil ka laulu ja muusika annet olewat, laikis ta talle ka flaveri tunnid anda. Ka ses ajas läks lugu wäga ilusaste edasi, et lust oli näha. Peagi oli ta õige hääks mängijaks saanud.

See tegi talle mitmed suuremate ja jõukamate petefondade üksed lahti, seest et ta ilusti ette mõistis mängida ja laulda. Teda futsuti sagevaste pidude pääle, ja feegi ei tunnud ega arwanud enam, et Martin P. ka üks ford karjapoiss võimud olla. Pääle selle teab lugeja jubo, et ta ka feha ja näo poolest ilus noor mees oli; kes siis iga ford tema sugu järele füüs! Saksa feelt rääkis ta nagu sündin'd Sakslane ehk veel paremine ja õigemine, seest et ta teda seele-õpetuse põhja pääl oli öppinud. —

Ka baron Ritteri tütar Ella oli wäheajal siinamasse liina foeli toodud. Ka temaga läks õppimises asj üsna lõbusaste, ja ta mängis muude asjade förmal ka ilusaste flaverit.

Martin oli uulitsal mõni ford Ellaga wästas, tifku juhtunud ja esimesel korrak teda ära tunnud, ehk füll nad saua aega teine teist ei olnud näha saanud. Ta teretas peenifeste ja wöttis mütsi pääst ära. Muidu ei saanud nad teine teisega kofku. Ella oli juba senaks ja jumekaks preiliks kasunud. Ta oli esite kodus foolipreili juhatuse all olnud ja siis liina tulnud veel suuremat öppust saama.

Martin oli gymnasiumi kooli esimesesse klassi joudnud. Juhtus nüüd, et üks suurt sugu mees linnas pidu tegi. Martin oli sääl tuttaw, ja teda futsuti ka siinna. Sündis aga fa, et Ella pidumajasse tuli, kuhu teda wderaks palutud.

Noori herrased ja preiliidid oli rohkestete, seest tants vidi algama. Et Martin teaduse järele hää mängija oli, ja et tellitud mängija veel sääl ei olnud, paluti teda pelsa mängida, mis ta fa hää meelega tegi.

Ella tundis teda varsti ära, ja tal nähti hää meel olewat, et Martin nii hästi mängida mõistis. Pidul tantsu juures ja juttu ajades saiwad nad teine teisega üsna tuttawaks, ja Ella pani issa enam imeks, et Martinist niisugune tarf ja ilus poiss saanud. Peagi töüs tal lust Martiniga ühes flaverit mängima hafata. Ta tegvis teha, et Martin tema sugulaste majasse futsutud sai, kus tema fortteris oli. Sääl tegi Martin ennast peagi üheks wderaks, kelle tulemisest armjamalt nähti fui minemist.

Ta mängis sagevaste Ellaga nelja käega flaverit, mis üsna ilus fuulata oli. Selle tarvis läks ta nii sagevaste, fui tal aega jublus, siinna. Rööm